

DOSAR NR. ....

ROMÂNIA
 TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA
 SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentința nr. ....

Sedința publică din 15 februarie 2010

Instanța constituită din :

PREȘEDINTE .....

GREFIER : .....

&&&

Pe rol se află soluționarea cererii formulate de reclamantul
 domiciliat în Târgoviște,
 județul Dâmbovița în contradictoriu cu pârâții DGFP Dâmbovița, cu
 sediul în Târgoviște, Calea Domnească nr.166, județul Dâmbovița,
 Administrația Fondului pentru Mediu București cu sediul în București, Splaiul
 Independenței, nr.294 Corp A, sector 6 Administrația Finanțelor Publice
 Târgoviște- Trezoreria Târgoviște cu sediul în Calea Domnească nr.166, județul
 Dâmbovița și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice cu sediul în
 București, str.Apolodor nr.17, sector 5, pentru restituirea taxei de poluare în
 sumă de ..... lei.

Cererea timbrată cu suma de 39 lei conform chitanței nr.
 2009 și timbru judiciar de 0,9 lei.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reclamantul prin av.
 pârâții DGFP Dâmbovița, Administrația Finanțelor Publice
 Târgoviște- Trezoreria Târgoviște și Statul Român prin Ministerul Finanțelor
 Publice prin reprezentantul legal, lipsă fiind Administrația Fondului pentru
 Mediu.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință învederând modul
 de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul în care se află judecata .

Av. .... pentru reclamant arată că nu mai are cereri de formulat și
 solicită cuvântul în fond .

Reprezentantul pârâților precizează că nu mai are cereri de formulat și
 solicită cuvântul în fond.

Instanța, având în vedere că nu mai sunt cereri de formulat și nici probe de
 administrat, apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în fond.

Av.Pană Silviu având cuvântul pentru reclamant solicită admiterea cererii,
 obligarea pârâților la restituirea taxei de poluare în sumă de ..... lei,
 plata dobânzii aferente calculată de la momentul achitării până la restituirea
 efectivă și integrală, cu cheltuieli de judecată.

Reprezentantul pârâților având cuvântul solicită respingerea cererii ca
 nefondată.

TRIBUNALUL

///

Asupra cauzei de față:

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Dâmbovița –Secția Comercială și de Contencios Administrativ sub nr. ..., reclamantul ...

... a chemat în judecată pârâții DGFP Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească nr.166, județul Dâmbovița, Administrația Fondului pentru Mediu București, Administrația Finanțelor Publice Târgoviște-Trezoreria Târgoviște și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, pentru restituirea taxei de poluare în sumă de ... lei, achitată cu titlul de taxă pentru poluare pentru autovehicule.

În motivarea cererii, reclamanta arată că a achiziționat un autoturism marca Audi, iar la înmatricularea acestuia a fost obligată să plătească o taxă de primă înmatriculare în valoare de ... lei.

Reclamanta susține că această taxă este într-o contradicție vădită cu dispozițiile art. 25, art. 28 și art. 90 din Tratatul Comunității Europene care interzice statelor membre să instituie, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.

În aprecierea reclamantei, în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 148 alin. 2 din Constituția României, care statuează că prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne.

S-au atașat acțiunii următoarele înscrisuri, în copie: factura de achiziționare a autovehiculului, în limba germană, adresa de răspuns a DGFP Dâmbovița nr. ... însoțită de decizia nr. ... privind soluționarea contestației ..., copie certificat de înmatriculare, OP de achitare a sumei a cărei restituire se solicită și certificatul de înmatriculare al vehiculului decizia de calcul a taxei de poluare, certificatele de înmatriculare ale vehiculelor, taxă judiciară de timbru, timbru judiciar.

Prin întâmpinare, pârâta AFP Târgoviște, a solicitat respingerea acțiunii arătând că, reclamanta nu a indicat actul administrativ prin care se consideră vătămată. De asemenea, nu a făcut dovada efectuării procedurii prealabile, deoarece la organul fiscal nu a contestat decizia de calcul ci a solicitat restituirea taxei. Pe fond, s-a arătat că, calculul taxei de poluare s-a făcut cu respectarea OUG 50/2008, astfel că a fost legal stabilită.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul apreciază că excepția invocată de pârâtă este nefondată întrucât, conform adresei de răspuns a DGFP Dâmbovița nr. ... însoțită de decizia nr. ... privind soluționarea contestației ... și decizia de calcul a taxei de poluare, rezultă că reclamanta a îndeplinit procedura administrativă prealabilă, contestarea făcându-se în limita termenelor și a procedurii speciale prevăzută de OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Pe de altă parte, nu e necesar solicitarea anulării deciziei de calcul a taxei de poluare, și a deciziei privind soluționarea contestației, ca acte administrative, acestea fiind emise cu respectarea legislației interne.

Pe fondul cauzei, se constată că, într-adevăr, în cauză sunt aplicabile în mod direct dispozițiile din dreptul comunitar, care au prioritate față de dreptul

național, pentru următoarele considerente:

Potrivit art.28 din tratatul UE versiunea consolidată, Uniunea este alcătuită dintr-o uniune vamală care reglementează ansamblul schimburilor de mărfuri și care implică interzicerea, între statele membre, a taxelor vamale la import și la export și a oricăror taxe cu efect echivalent, precum și adoptarea unui tarif vamal comun în relațiile cu țări terțe, iar în conformitate cu art.30 și 31 din tratat, între statele membre sunt interzise taxele vamale la import și la export sau taxele cu efect echivalent. Această interdicție se aplică de asemenea taxelor vamale cu caracter fiscal. Nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare. De asemenea, nici un stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte sectoare de producție.

Tribunalul va corobora aceste prevederi cu dispozițiile art. 110(ex-articolul 90 par.1) din Tratatul Uniunii Europene versiunea consolidată care precizează în mod expres că nici un stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produsele altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.

Prin hotărârea CJE în cauza Weigel (2004), obiectivul reglementării comunitare este asigurarea liberei circulații a mărfurilor între statele comunitare în condiții normale de concurență, prin eliminarea oricărei forme de protecție care decurge din aplicarea de impozite interne discriminatorii față de produsele provenind din alte state membre .

Așadar, rostul acestei reglementări este de a interzice discriminarea fiscală între produsele importate și cele similare autohtone. Or, în România nu se percepe nici un fel de taxă de poluare pentru autoturismele deja înmatriculate aici. Prin Decizia în cauza *Costa/Enel* (1964), CJE a stabilit că legea care se îndepărtează de Tratat – un izvor independent de drept – nu ar putea să ducă la anularea lui, dată fiind natura sa originală și specială, fără a-l lipsi de caracterul lui de lege comunitară și fără ca baza legală a Comunității însăși să fie pusă la îndoială. Mai mult, aceeași decizie a definit relația dintre dreptul comunitar și dreptul național al statelor membre arătând că dreptul comunitar este o ordine juridică independentă care are prioritate de aplicare chiar și în fața dreptului național ulterior – or, în speță, taxa pe poluare a fost introdusă în legislația internă de abia în anul 2008.

De asemenea, în cauza *Simmenthal* (1976), CJE a stabilit că judecătorul național este obligat să aplice normele comunitare, în mod direct, dacă acesta contravin normelor interne, fără a solicita sau aștepta eliminarea acestora pe cale administrativă sau a unei alte proceduri constituționale.

În ceea ce privește Constituția României, de la 1 ian 2007, România este stat membru al Uniunii Europene, iar potrivit art.148, ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare (alin 2), Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească

garantând aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului 2 (alin.4). De altfel, prin Legea nr. 157/2005 de ratificare a Tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, statul nostru și-a asumat obligația de a respecta dispozițiile din tratatele originare ale Comunității, dinainte de aderare.

Potrivit OUG nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, se datorează aceasta taxă pentru autovehiculele din categoriile M(1)-M(3) și N(1)-N(3), astfel cum sunt acestea definite în Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 (art. 3). Autoturismul reclamantului nu intră în categoriile exceptate de la plata taxei pe poluare (art. 3 alin. 2 și art. 9 alin.1). Obligația de plată a taxei intervine cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România (art. 4 lit. a), fără ca textul să facă distincția nici între autoturismele produse în România și cele în afara acesteia, nici între autoturismele noi și cele second-hand. Deoarece OUG a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2008 (art 14 alin 1), rezultă că taxa pe poluare este datorată numai pentru autoturismele pentru care se face prima înmatriculare în România, nu și pentru cele aflate deja în circulație înmatriculate în țară. Taxa se calculează de autoritatea fiscală competentă (art 5 alin 1).

În cauza de față tribunalul reține aplicabilitatea prioritară și directă a dispozițiilor 110(ex-articolul 90 par.1) dar și a art.28-31 din Tratat.

Este unanim admis atât în literatura de specialitate cât și în practica judiciară internă și cea a CJCE că 110(ex-articolul 90 par.1) din Tratat produce efecte directe și ca atare creează drepturi individuale pe care jurisdicțiile statelor membre ale Uniunii le pot proteja.

Judecătorul național, ca prim judecător comunitar, are competența atunci când dă efect direct dispozițiilor 110(ex-articolul 90 par.1) din Tratat să aplice procedurile naționale de așa manieră ca drepturile prevăzute de Tratat să fie deplin și efectiv protejate.

Că o taxă internă impusă autoturismelor second-hand este discriminatorie în sensul 110(ex-articolul 90 par.1) din Tratat s-a decis în cauza conexasă Nádásdi și Németh unde Curtea de Justiție a arătat că o taxă de înmatriculare este interzisă atâta timp cât este percepută asupra autoturismelor second-hand puse pentru prima dată în circulație pe teritoriul unui stat membru și că valoarea taxei, determinată exclusiv prin raportare la caracteristicile tehnice ale autovehiculului (tip motor, capacitate cilindrică) și la clasificarea din punct de vedere al poluării este calculată fără a se lua în seamă deprecierea autoturismului de o asemenea manieră încât, atunci când se aplică autoturismelor second-hand importate din statele membre, aceasta excede valoarea reziduală a unor autoturisme second-hand similare care au fost deja înmatriculate în statul membru în care sunt importate.

Cum România este stat membru al Uniunii începând cu data de 1 ianuarie 2007 sunt activate dispozițiile art. 148 alin. 2 din Constituția României conform cărora legislația comunitară cu caracter obligatoriu prevalează legii interne iar

conform alin. 4 din același articol jurisdicțiile interne garantează îndeplinirea acestor exigențe.

Pe de altă parte obligația de a aplica prioritar dreptul comunitar nu este opozabilă numai jurisdicțiilor ci și Executivului însuși și organelor componente ale acestuia cum sunt bunăoară autoritățile fiscale. Din această perspectivă, invocarea de către organul fiscal a legii fiscale interne în temeiul căreia s-a perceput taxa specială dovedită contrarie cu normele dreptului comunitar înfrânge nu numai dispozițiile constituționale precitate dar pune serioase semne de întrebare asupra îndeplinirii obligației de loialitate comunitară asumate de România ca stat membru.

Într-o atare ipoteză revine jurisdicțiilor să elimine această disfuncționalitate recunoscând particularilor drepturile prin aplicarea directă a Tratatului în așa fel încât acestei norme să i se recunoască și caracterul ei util.

Revenind la prevederile OUG nr. 50/2008, tribunalul reține că pentru un autoturism produs în România sau în alte state membre UE nu se percepe la o nouă înmatriculare taxă de poluare, dacă a fost anterior înmatriculat tot în România. Dar se percepe această taxă de poluare la autoturismul produs în țară sau în alt stat membru UE, dacă este înmatriculat pentru prima dată în România.

Reglementată în acest mod, taxa pe poluare diminuează sau este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru: cumpărătorii sunt orientați din punct de vedere fiscal să achiziționeze autovehicule second-hand deja înmatriculate în România.

O.U.G. nr. 50/2008 este contrară 110(ex-articolul 90 par.1) din Tratatul Comunității Europene, întrucât este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru UE, precum cel pentru care s-a achitat taxa de poluare în acest litigiu (Germania), favorizând astfel vânzarea autoturismelor second-hand deja înmatriculate în România și, mai recent, vânzarea autoturismelor noi produse în România. Or, după aderarea României la UE, acest lucru nu este admisibil când produsele importate sunt din alte țări membre ale UE, atât timp cât norma fiscală națională diminuează sau este susceptibilă să diminueze, chiar și potențial, consumul produselor importate, influențând astfel alegerea consumatorilor (CJE, hotărârea din 7 mai 1987, cauza 193/85, Cooperativa Co-Frutta Srl c. Amministrazione delle finanze dello Stato – în speță, taxă menită să descurajeze importul de banane în Italia).

Asupra încălcării art.28 și implicit a art. 110(ex-articolul 90 par.1) din Tratat prin crearea unui tip similar de diferență de tratament s-a pronunțat Curtea de la Luxembourg (Camera a treia) prin hotărârea din 11 decembrie 2008, Comisia Comunităților Europene/Republica Austria Cauza C-524/07 privind neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 28 CE și 30 CE — Înmatricularea vehiculelor de ocazie vechi înmatriculate anterior în alte state membre — Cerințe tehnice privind emisiile poluante și nivelul sonor — Sănătate publică — Protecția mediului) (2009/C 32/15).

Astfel, s-a reținut prin dispozitiv că prin impunerea obligației ca, în vederea primei înmatriculări în Austria, autovehiculele înmatriculate anterior în alte state membre care, din cauza vechimii, nu au făcut obiectul unei proceduri comunitare de omologare, să respecte valori limită în materie de emisii poluante și de zgomot mai stricte decât cele pe care trebuiau să le respecte inițial, în special valorile prevăzute de Directivele 93/59/CEE a Consiliului din 28 iunie 1993 de modificare a Directivei 70/220/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile preconizate împotriva poluării aerului cu emisiile poluante provenite de la autovehicule și 92/97/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992 de modificare a Directivei 70/157/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la nivelul sonor admis și la sistemul de evacuare al autovehiculelor, în condițiile în care vehiculele cu aceleași caracteristici și care sunt deja autorizate să circule în Austria nu sunt supuse acestei cerințe cu ocazia reînmatriculării în acest stat membru, face Republica Austria și nu îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 CE.

Pentru aceste considerente tribunalul constată că suma plătită de reclamat nu a fost datorată potrivit legislației comunitare, taxa trebuie restituită. Faptul că reclamantul a achitat voluntar această taxă este irelevant, întrucât altfel nu ar fi avut posibilitatea înmatriculării autoturismului în România. În astfel de situații Curtea de Justiție a decis că statele membre trebuie să asigure rambursarea taxelor colectate cu încălcarea prevederilor art. 90 din Tratat, cu respectarea principiilor ce guvernează autonomia procedurală și îmbogățirea fără justă cauză. Totodată, a mai decis că în astfel de cauze pot fi plătite și daune pentru pierderile suferite (A se vedea: CJCE, cazul nr. 68/79 I. K. I/S contre N.ère danois des impôts accises precum și cauza conexată nr. C- 290/05 și C-333/05 Â. O. și J. O. parag. 61-70).

Astfel, pentru repararea integrală a prejudiciului, pârâta va fi obligată să achite și folosul nerealizat, potrivit art. 1084 raportat la 1082 Cod Civil, respectiv dobânda legală calculată conform art 3 alin 3 din OG 9/2000, de la data încasării sumei până la data restituirii integrale și efective.

În temeiul art.274 Cod procedură civilă va obliga pârâții la plata cheltuielilor de judecat constând în onorariu pentru apărător, taxă judiciară de timbru și timbru judiciar.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul domiciliat în Târgoviște, județul Dâmbovița în contradictoriu cu pârâții DGFP Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească nr.166, județul Dâmbovița, Administrația Fondului pentru Mediu București cu sediul în București, Splaiul Independenței, nr.294 Corp A, sector 6, Administrația Finanțelor Publice Târgoviște - Trezoreria Târgoviște cu sediul în Calea Domnească nr.166, județul Dâmbovița

și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice cu sediul în București, str. Apolodor nr.17, sector 5 și în consecință :

Obligă pârâții să restituie reclamantului suma de 1 lei reprezentând taxă poluare reactualizată cu rata dobânzii legale , calculată de la data plății până la achitarea integrală a sumelor.

Obligă pârâții la plata sumei de 1 lei către reclamant, cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 15 februarie 2010.

PREȘEDINTE

GREFIER

Red IF/CT
6 ex/19 02 2010

